

ՄԱՐԴՈՒ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ ԵՎ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՐՈՒԹՅԱՆ ԻՆՍԻՏՈՒՏ

ՄԻՋԻ

ՈՒ Դ Ե Ր Ա

«Նախազահին, «Կառավարությանը, «Ազգային ժողովին և Բովանդակ Հայ ժողովրդին

Երեվան, 3 Մարտ 2005

- «Մարդու իրավունքների և ժողովրդավարության ինստիտուտը»՝ ՄիԺԻ-Ն դուրս է գալիս Աղթատության Հաղթահարման Ոազմավարական Ծրագրի (ԱՀՕԾ) այսպես կոչված «համակարգման և գործընկերային» բոլոր կառուցներից և ինստիտուտներից:

- Միաժամանակ՝ մեծ կարևորություն տալով աղքատության հաղթահարման պետական քաղաքականության անհրաժեշտությանը,
  - մանավանդ հաշվի առնելով, որ Հայաստանի Հանրապետության պետական ծրագրերի և պետական բյուջեի գերակշիռ մասը կազմում է հենց ԱՀՈԾ-ն
  - Միժի Հայաստանյան ոչ կառավարական կազմակերպությունը, լինելով մեր պետության մեջ ԱՀՈԾ գործընթացների ուղղությամբ իր ինքնուրույն և հստակ դիրքորոշմամբ հանդես եկող ու նաև այդ պետական գործընթացներում իր ներդրումը ինքնուրույն և մեր պետական շահերից ելնելով հետապնդող հիմնական քաղաքացիական կառույցներից մեկը,

Միժի-Ծ մնում է հաստատակամ. մենք առավել խստացնելու ենք մեր սրբափ և հանձնառու գործունեությունը աղքատության հաղթահարմանը ուղղված հանրային դեմքան բաղաբականության առանցքային Վերանայման, Վերամշակման, իրականացման և Վերահսկողության աջակատանքներին և գործընթացներին մեր դեմքանության մեջ:

- ՄԻԺԻ-Ն իր կազմակերպության մեջ իսկ, քաղել է հիմնական և ցավոտ դաստիարակության մեջ առաջ գործընթացներին իր մասնակցության առնչությամբ։ Այսպիսով ՄԻԺԻ-Ն կատարել է առանցքային փոփոխություններ իր իսկ կազմակերպության ներսում կանխելով որևէ խափանում ՄԻԺԻ-ի որդեգրած առանցքային սկզբունքներից՝ իբր ինքնուրույն քաղաքացիական կառույց։

2001թ.-ից սկսյալ ՄԻԴԻ-ն նախաձեռնել և ներգործուն մասնակցություն է ունեցել և իր դիրքորոշումներով հանդես է եկել նոր սկզբնավորվող և զարգացող աղքատության հաղթահարման հանրային քաղաքականության գործընթացներին:

Միմի-ն աղքատությունը Հայաստանում դիտարկում է որպես բաղադրամական և համբաւած կառավարման և ոչ զուտ սննդեսական հիմնախնդիր:

Աղքատության պատճառները Հայաստանում ՄԻԴԻ-ն շարունակում է գնա

- հատել՝
ա. պետական հանրային քաղաքականության առանցքում նարդու՝ որպես
ազատ ու ստեղծագործ էակի գնահատման և արժեորման բացակայության
մեջ

զ. հասարակության փոխհարաբերության մաշտակացների և հրավունքների բացակայության և հիմնական նարդկային սկզբունքների և իրավունքների բացակայության մեջ

Դ. հասարակության տևական զարգացման ուղղված հաշվագրությունը՝ մերաշխության և սոլիդարության իրական ժողովրդավարական սկզբունքայի մեջնակետերի և մոտեցումների բացակայության մեջ:

Անդամակցելով ԱՀՈԾ կառույցներին՝ ՄԻԺԻ-Ն մտածել էր, որ կարող են ազդել աղքատության հաղթահարման հանրային քաղաքականության գերակայությունների վրա: Սակայն իր չորսամյա աշխատանքի և իր հետ գործընկեր մյուս հասարակական կառույցների կազմակերպված մասնակցային գործընթացների արդյունքում ամրագրվել է առաջարկված սկզբունքներից միամեկը՝ «աղքատության կրծատում» հասկացությունը փոխարինվել է «աղքատության հարուստացում» հասկացությամբ:

ՄԻԺԻ-Ն արծարծել և վեր է հանել 2001թ.ից սկսած և ամբողջ ընթացքում
մինչև հաստատումը (2003թ. օգոստոսի 8-ին) «Կառավարության թիվ 994/Ն
որոշմանը» ջանացել է ազդել և նպաստել ՄԵՐ ժողովրդի համար կարևոր այս
պետական քաղաքականության հանրանպաստությանը և հանրանվիրությա-
նը: Սակայն ՄԻԺԻ-ի և իր մասնակցային գործընթացներից առաջադրված
բո-
լոր մուս մերձերը՝ ԱՀՌ գերակայություն դարձնել արդար Վերաբաշխումը,

հավասար հնարավորությունները բոլորի համար, Վերջնական իմաստով դուրս են մնացել պետության աղքատության հաղթահարման ռազմավարությունից:

Հանրային քաղաքականության և կառավարման հայեցակարգի վերոհիշյալ հիմնական սկզբունքները չեն կազմում ներկա ԱՀՌ պետական ռազմավարության և ծրագրի առանցքը: Այդ ամենը մերժվել է Վերջնական թղթաձրարը որոշում դարձնելու պահին: 2003թ.-ի Օգոստոսին իշխանությունների կողմից հաստատված ծրագիրը չի որդեգրել մասնակցային այս հիմնական սկզբունքները և Վտանգել մեր ներքին սոցիալ-տնտեսական ավտանգությունը: Այդունքում այլ հասարակական կազմակերպությունների շարքին ահանդերձ, ՄԻԺԻ-ն այլ հասարակական կազմակերպությունների շարքին ահանգներուն կազմակերպությունների շարքուն ահանդերձ այլ պետական ծրագրի իրականացման ուղղությունները փոխելու և այն մեր հասարակության նպաստին Վերածննդությունը համար: Սակայն Վերջին մեկ տարվա փորձը, այս բոլոր այսպես կոչված "համակարգման և գործընկերային" կառույցների կյանքի կոչումը, գործընթացների նշակումը և դրանց հրական գործառնությունը մինչ այսօր մեզ հանգեցրել են հետևյալ եզրակացություններին՝

- Աղքատության հաղթահարման ներկա ժրագիրը, գործընթացները և գրավոր հաշվետվությունները/ Վերջինը 2004թ օգոստոս/ հիմնականում ուղղված են արտաքին կառույցներին, ինչպիսին է Համաշխարային Բանկը և այլն,... հաշիվ տալուն և բավարարելուն և ոչ թե յուրային հայ ժողովրդին:
  - ԱՀՈԾ ներկա կառույցները և մեխանիզմները կոչվում են «գործընկերային և մասնակցային»: Դրանք արդյունքն են 3 տարվա տեսական, թղթային, փորձագիտական աշխատանքների, մտային մարզանքի և պետական ծախսերի: Փոխանակ այդ գումարները և էներգիան ուղղվեր մարդկային, հասարակական և պետական իրավիճակը գործնական բարելավելուն: Դրանք հիմնականում ծևական և մակերեսային են. պահում են գուտ մասնակցային ծեր և իբր թե հասարակության բոլորը խավերը ներառված են և համապատասխան ներկայացված, ներգրավված են և հավասար ծայնի իրավունք ունեն՝ որոշումներ կայացնելու: ԱՅՆ ԱՅՂՊԵՍ Չե:

Այդ բոլորը իրական լինելու համար անհրաժեշտ է հավասար և աղթա-
ռութերի ծևավորում և բաշխում: Սակայն իրականության մեջ այդպես չէ:
Թղթի վրա ուժերի հավասարությունը դեռևս չի նշանակում իրականում
հավասար ուժերի բաշխում, իսկ ներկայացուցչական հանգամանքը և
թերի և չկարգավորված թե տեսական և թե գործնական իմաստով: Դա
վտանգում է մեր երիտասարդ քաղաքացիական հասարակության ինք-
նուրուսն և պետականամետ զարգացմանը:

- Ներկա կառույցները միայն օրինականցնում /լեզիտիմացնութ/ են դրական ուժայինի որոշումները՝ ձևացնելով, որ ընդունված են հասարակության և ժողովրդի բոլոր խավերի կողմից :

3. Այդ ձևական «մասնակցային և գործընկերային» կառույցները կրկնում են և վտանգում մեր նորաստեղծ պետության հիմանական ինստիտուտների ինքնուրույն և ներդաշնակ կայացմանը: Մենք ունենք << Նախագահ, Ազգային ժողով, Կառավարություն, քաղաքացիական հասարակություն իր երիտասարդ և կայացող ինստիտուտներով: Ներկա ԱՀՕԾ-ն, որը պետական նշանակություն ունի, և մեր պետական բյուջեի գրեթե ամբողջությունն է կազմում, ներկայացվում է իբր և կոնսեսուսային և համերաշխ գործընկերության արոյունք: Սակայն կան իշխանություններ, որոնք կոչված են ներկայացնել ժողովրդի տարրեր խավերի շահերը՝ հանձինս << Նախագահ և Ազգային ժողով և իրենց կողմից նշանակված կառավարություն, որոնք պարտավոր են իրենց բեռը կրել և հաշվետու լինել ժողովրդին: ԱՀՕԾ այս գործընթացներին իշխանություններ չեն զիջել իրականում իրենց ուժային և որոշում կայացնելու մոնուպուլիան և լիազորությունը. հասարակությունը պետք է այդ գիտակցի, ինքնակազմակերպվի և վերահսկի, որպեսզի իր իրավունքները լիարժեցան պաշտպանվեն և իրագործվեն: << Սահմանադրությունում ամրագրված են բոլոր իրավունքները և գործընթացները: Չբարդացնենք և չխճճենք բյուրոկրատական կրկնվող և ոչ օրինական /ոչ լեզիտիմ/ կառույցներ ստեղծելով:

4. Ներկա կառուցները և գործնքացները նաև ծևական, բյուրոկրատացված, փորձագետների և վարչական քարտուղարությունների հսկողության արդյունք են: Այդ խավը աշխատում է հանձին դրամաշնորհների և ԱՀՌ-ի և պետական բյուջեի: Նրանք իրենց որևէ կերպ ՀԱՇՎԵՏՈՒ չեն համարում հասարակության: 3-4 տարի շարունակ էնթերգիան և գումարները ծախսվել են ծևական կառուցներ, փորձագետների վճարներ, բութային միջոցառումների և մոնիթորինգի ցուցանիշներ մշակելու, որոնք գործնականում չեն համապատասխանեցված Հայաստանի յուրահատկությանը և մնում են զուտ տեսական քննարկումների և փորձագիտական մտային մարզանքի նակարդակի վրա:

5. Աղքատության հաղթահարման պետական քաղաքականությունը և ծրագրերը փորձագետների խնդիրը չէ: Այն հասարակության և ժողովրդի տարբեր խավերի շահերի միջև պայքարի և համերաշխության խնդիրն է: Այլ տնտեսագետների հնրնագործանան կրկեսը չէ, այլ պետական և հասարական գործիշտերի տրնագան աշխատանքի և պայքարի կրկեսը եղանակ:

Այս ամենի հիման վրա է Միժի-ն սկզբունքորեն սխալ է նկատում այլև մասն դառնալու այդ կառուցներին, նույնացվելու /ասոցիացվելու/ և սխալի բաժին կրելու մեր ժողովրդի առջև: Սեր կարծիքով այդ համակարգի ներսից Չի Լինի բան փոխել, ընդհակառակը, այդ օրինականացնում /ինքիսիմացնում/ է և նաև կարող է կոռումպացնել մասնակիցներին:

Որպես մեր պետականության ներգործոն քաղաքացիական մասնիկ՝ Միժի Հայաստանյան ոչ կառավարական կազմակերպությունը

Ա պահանջում է մեր իշխանություններից՝ հանրային մանրամասն և ճշգրիտ հաշվետվություն, մասնություն մեջ տպագրված, թե վերոհիշյալ և թե հետևյալ մասին:

- 1) 2000 թվականից, մանրամասն ի՞նչ ծրագրեր կամ միջոցառումներ են ծեռնարկվել ԱՀՌ շրջանակներում՝ հստակ նշելով որո՞նք են եկամուտների և ծախսերի աղբյուրները պետական բյուջեից, դրամաշնորհների կամ վարկային միջոցներից:
- 2) Ովեր է եղել այս միջոցառումների հրականացնողները և գումարների հասցեատերները:
- 3) Ո՞ր են այդ 3-4 տարիների աշխատանքների իրական արդյունքը աղքատների /պաշտոնական թվերով՝ Հայաստանի բնակչության 50 տոկոսի/ աշխատանքի հնարավորությունները զարգացնելու, նրանց կրթության և գիտելիքի զարգացումը ապահովելու ընդհանրապես <>-ում մարդումի զարգացման թե պատրաստման թե հնարավորությունների ընդույնելու իմաստով:
- 4) Մանրամասն տեղեկացնել, թե ովեր էն եղել փորձագետները, փորձագիտական կառուցները, վարչական պատասխանառուները, մանրամասն՝ ի՞նչ չափորոշիչներով են նրանք ընտրվել, ի՞նչ գործառությունը են ունեցել և որո՞նք են նրանց աշխատանքների արդյունքները՝ աղքատների հրավիճակի փոփոխման իմաստով, ի հարկե, եթե կա փոփոխություն, որպես տալ այդ կապը՝ “հմպաքություն”?
- 5) Ո՞ր է պետական բյուջեի մեջ ԱՀՌ բաշխումը: Ներկայացնել մանրամասն ցանկը պարտքերի, վարկերի, դրամաշնորհների:

Բ/ Մենք նաև պահանջում ենք միևնույն հաշվետվությունը Համաշխարհային Բանկից և որևէ արտաքին կառուցից, որ առնչվում է ԱՀՌ-ին << պետության մեջ: Այդ կառուցները եթե որևէ ծրագրի իրականացնում կամ խթանում են <<ում, ապա նրանք հաշվետու են Հայ ժողովրդին: Դրամաշնորի ընթաելու չի նշանակում անհաշվետվություն և անվերահսկելություն: ԱՅդ է ՊԱՀԱՍՁՈՒ պետության ինքնորոշման և անկախության սկզբունքը: Դա Միջազգային իրավական նորմ է և մենք պահանջում ենք որևէ արտաքին կառուցից, որ <<-ում քաղաքականություն և ծրագրեր է իրականացնում, այդ հաշվետվությունը հանրային և վերոհիշյալ մանրամասնությամբ ներկայացնել՝ << ինքնիշխան պետությանը, իր ժողովրդին:

Մեր ժողովուրդը իրավում ունի իմանալ այս հարցերի հստակ դաշտանարդ, ուստի մենք դահանջում ենք այս և վելական անհարապատճեն անմիջապես:

Գ/ Մենք առաջարկում ենք ՊՆԴՌ Ենք, որ ԱՀՌ բյուջեի բաշխման մեջ քիչ տեղ հատկացվի փորձագիտական վճարներին և վարչական ծախսերին, քանզի այս պետական ռազմավարության և ծրագրի հիմնական հասցեատերը աղքատ խավն է /պաշտոնական թվերով՝ Հայաստանի բնակչության 50 տոկոսը, ուստի նրանց ուժեղացնելու և նրանց հնարավորություններ ընծերնելու պետք է ուղղվեն այս միջոցները և գումարները և ոչ թե փորձագետներին և ծևական կառուցների քարտուղարական և վարչական ծախսերին: /Այդ ծախսերը չի պահանջում 20-25 տոկոս յուրաքանչյուր ծրագրի բյուջեի և նաև ընդհանուր ԱՀՌ բյուջեի/:

Հայաստանի Պետության համար սոցիալական բնեացումը ազգային, դետական անվտանգության խնդիր:

Դ/ Միժի-ն նաև խնդրում է << նախարարություններին և այլ գործնկերներին մեր ազգի և հասարակության գործոններին՝ ԱՀՌ պետական ծրագրերի կանքի կոչելու համար իրական ծրագրերի վերածել ներկայիս աղոտ միջոցառումների ցանկը, քանզի միայն հստակ ծրագրերի առկայության դեպքում է, որ թե պետությունը, թե հասարակությունը կարող են հստակ նպատակներ ունենալ և վերահսկել ակնակալի արդյունքները: Անհրաժեշտ են՝ հստակ սահմանադրության չափորոշիչները և գործառույթները՝ յուրաքանչյուր աշխատանքային իրականացնության և յուրահատկության ցուցանիշները յուրաքանչյուր ծրագրի և հստակ, մանրամասն, 3-6 ամսյա հանրային հաշվետվություն՝ թե՝ ֆինանսական և թե՝ բովանդակային:

Աղքատության հաղթահարման ռազմավարությունը ու ծրագիրը առնչվում են մեզ բոլորին, քանզի միջազգային վարկերը և պարտքերը, որ Հայաստանը ստանում և կուտակում է այդ ծրագրի հրագործման համար, մեզ և մեր զավակներին առավել տկարացնելու և աղքատացնելու է, եթե մենք ընդունենք ներկայիս հաստատված գերակայությունները և գործնկերացները: Անհրաժեշտ է հետևողական ծևակ վերահսկել ծրագրի պատշաճ իրականացնությունը, Վերահսկել ներկա գերակայությունները՝ ի խնդիր Հայաստանի տարածքում մեր բոլորի խաղաղ, բարգավաճ ու ներդաշնակ, ստեղծագործ ապրելուն՝ ԲՈՒՐՈՒՄ Սահմանադրական իրավունքի կենսագործմանը:

Այսօր տեսնում ենք, թե արտաքին կառուցներ և պետություններ նիշեր են տալիս, թե որ երկիրը ավելի ժողովրդավար է, զարգացած է կամ աղքատ, բայց այդ անհերերություն է. նիշը ինչը՝ վրայից է տրվում. ո՞վ է իրենց դատավոր նշանակելու ուրիշ ազգերին և պետություններին դատելու և նիշ տալու համար և, ըստ դրան, պատժելու կամ գնահատելու, առավել վարկեր և պարտքեր տալով և փորձելով քանի այդ պետությունները ՆԵՐՍԻՑ, նյութով և պաշտոններով: Այսօր սկզբունքային հարց կա: Ըսր մի պետություն կամ մի կառույց ուզում է մի ուրիշ պետության հետ համագործակցել, պիտի նստել հավասար հավասար բանակցության և աշխատակցության, թե չէ համագործակցություն չի լինի, այլև կիսի միակողմանի տիրապետում:

Տնտեսական աճը չորիտի նոյատակ լինի: Համադարձակ ԶԱՐԳԱՅՈՒՄԸ մակույթային, սոցիալական, տնտեսական, բաղաբանական զարգացումն է, որ ոյիշի դամանա դետական նոյատակ նոյատակ, որպեսզի սոցիալական բնեացումը հաղթահարվի: Ասում ենք, թե 14% տնտեսական աճ ենք ունեցել, բայց ինչպես է եղել հաշվարկը և վերաբաշխումը, սոցիալական բնեացումը հիմնախնդիրը չնչի հաղթահարվել:

Այսօր աղքատության հաղթահարելուն օգնելու է ՄԻԱՅՆ քաղաքական արդար և համերաշխ պետական ծրագրի որդեգրումը և կամքը՝ դա որդեգրելու և իրականացնելու:

Պետք է վերջ տալ Համաշխարհային Բանկի և նմանօրինակ կառուցների վարկերի, պարտքերի, դրամաշնորհների ստրուկը և գերին դառնալու քաղաքականությանը, զուտ ԶԵՎԱԿԱՆ /ՄԱԿԵՐԾՍԱՅԻՆ/ ունեցանական գործնկերային նեխանիզմներով: Ինքնախարեթությամբ կամքնորդությունը:

Արտահին դարս և արմատացող սոցիալական բնեացում ունեցող դետուրումը եւ կոռումպացվող փորձագետների շարան եւ ամլացող էլիստա սնող պետությունները չեն կարող ԶԱՐԳԱՆԱԼ:

Մեր համար կրթությունն է գերակայում, և հավատացած ենք, թե ամեն պետության հիմնական դերը գիտակից և զարգացած մարդ, անհատ, քաղաքացի դաստիարակելուն: Այսօր մեր առաջնահետք մարտահրավերներն են կրթությունը, սոցիալական արագությունը և ազատ տեսության ամրութականությունը, ունենալով ազգային, դետական անվտանգության հիմնախնդիրներ են և որևէ դետական բաղաբանականություն և ծագագիտ դրան դետ է որդեգրի իրեն գերակայությունը:

Մենք յուրաքանչյուրս որպես ազգի մասնիկը, որպես ժողո

